

Sygn. akt II CZ 97/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. K. i W. K.

przeciwko M. G. i M. T.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 2 wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 19 kwietnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 maja 2011 r. (k. 511) Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie pozwanych w części odnoszącej się do rozstrzygnięcia o kosztach procesu przed Sądem I instancji, zawartego w pkt 1b i 1c wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 kwietnia 2011 r. (k. 477 v).

W tej sytuacji zażalenie pozwanych z dnia 21 kwietnia 2011 r. (k. 495) zaskarża obecnie orzeczenie o kosztach postępowania drugoinstancyjnego zawarte w pkt 2) wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 kwietnia 2011 r. (k. 477v). Sąd ten przyjął, że na zasądzoną kwotę 4.290,71 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania drugoinstancyjnego składają się poniesione przez powodów koszty wynagrodzenia biegłego w wysokości 2.272,71 zł, opłata od apelacji 818 zł i koszty zastępstwa procesowego 1.200 zł, o których orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W zażaleniu pozwani wywodzą, że koszty opinii biegłego wykonanej w postępowaniu przed Sądem II instancji nie mogą zostać zaliczone do kosztów postępowania apelacyjnego i stanowić przedmiotu rozliczeń, ponieważ nie rozstrzygnięto o wysokości wydatków z tego tytułu, a pozwani nie otrzymali postanowienia w tym przedmiocie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wynagrodzenie biegłego jest wydatkiem, który jest także składnikiem kosztów procesu podlegającym rozliczeniu według zasady określonej w art. 98 § 1 k.p.c.

Wbrew twierdzeniu żalących, o wysokości wydatków z tego tytułu rozstrzygnął Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2011 r. wydanym na posiedzeniu niejawnym (k. 464-465), którym przyznał biegłemu wynagrodzenie brutto w kwocie 2.272,71 zł. Twierdzenie pozwanych zawarte w uzasadnieniu zażalenia, że nigdy nie otrzymali tego postanowienia nie jest prawdziwe, ponieważ pozwani właśnie to postanowienie z dnia 19 kwietnia 2011 r. (k. 464 – 465) o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia otrzymali w dniu 27 kwietnia 2011 (k. 475), a następnie zaskarżyli je zażaleniem z dnia 29 kwietnia 2011 r. (k. 499).

Przy rozpoznawaniu zażalenia z dnia 21 kwietnia 2011 r. na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania drugoinstancyjnego możliwa byłaby kontrola postanowienia o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia ale tylko wówczas, gdyby żalący złożyli taki wniosek na podstawie art. 380 k.p.c., co jednak nie nastąpiło.

Postanowienie sądu drugiej instancji o przyznaniu biegłemu wynagrodzenia, wydane w związku z prowadzeniem postępowania dowodowego przed tym sądem, nie jest samodzielnie zaskarżalne, a zatem kontrola jego zasadności jest możliwa tylko na wniosek na podstawie art. 380 k.p.c. przy okazji rozpoznawania zażalenia na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania drugoinstancyjnego (art. 394¹ § 2 k.p.c.; por. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2011 r., II CZ 79/10 niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.